

SZÜNTELEN TENGERZÚGÁS

Átveszem a tenger mozgását.
Talán jobban kellene
figyelnem magamra,
mikor nem a parton vagyok.
Oda ne csapódjak

valamelyik ház falához.
Mert észrevétlenül is belém
költözhet a hullám.
Oda-vissza verődhet
testem határain belül.

Csak nehogy bennem maradjon végleg.
Mert nem tudom,
hogyan fogom megmagyarázni
otthon
a szüntelen tengerzúgást.

Csehy Zoltán

IXIÓN KALANDJA

Mocskát nyalja a menny. Fogynak a csillagok.
Ixión kereke gördül az ég hasán
bátran föl-föl a mély ködökig, és bele-
ugrik. Ronda szelence, köpd

vissza reggeli egünkre! Ne fossz soha
meg minket, jaj, a naptól. Mesés szép kira-
katkép: csonttalan a tér. Buja ősködök
hősködnek, de lefolynak a

szennyvízelvezető rozsdabelű, szoros
vastorkába. A fény ősparazsát a nagy
ég lapáttenyereből ki-kiejti. Ka-
bátomon picit gomb a nap.